

A csudafiú

Volt egyszer egy szegény embernek három fia. A két öregebb nagy büszkén a király udvarába mentek szolgálni, de a legifjabb két szegény öreg vak emberhez talált, kik őt szolgálatjukba vevék. A jó öregember átadta néki nyája őrzését, de kérte őt egyszersmind, hogy azon vizes legelőre ne menjen, mert baja fog történni. A fiú azonban arra hajtá juhait, ő maga kosra ülén átúszta a vizet, de csakhamar az ördöggel találkozott, ez azonban nem árthatott neki, mert vesszőből font korbácsával megverte. Másnap hasonlólag történt, harmadnap szinte, de ekkor már az ördögöt egy kötéllel a fára akarta akasztani, mire a földből aranypatkós csikó ugrott elő, de csakhamar csúnya lóvá változva elszaladt, s azonnal a rétről a víz lefolyt. De ezzel meg nem elégedett, az ördögnek meg kellett vallania, hogy ezt őátkozta el, és az öreg juhász szeméit is őszúrta ki.

Ezeket visszakérve, mire a juhásznak behelyezé, a csudafiúnak nagy híre volt, úgyszólván a király udvarába vivék, itt ügyességét mindjárt egy vadászatnál kellett megkísérteni. Azért az istállóba vivék, hol a legszebb lovak állottak, ő azonnal ráismért az aranypatkós csikóra, melyet kiszabadított és most csúnya lóvá lett, s habár testvérei, kik már nagy urak voltak, eleget csúfolták, ő mégis azt választá. A vadászatnál azonban valamennyi[t] felülmúlta, a vadakat mind maga elfogta, s a többien üresen mentek haza, szégyenből hát pénzért akarták megvenni tőle a vadakat, de ő csak a feltétel alatt engedé, ha seggüket megpecsételheti. Végre erre is ráállván, hazajöve gögös testvérei igen dicsekvének a csudafiú felett hozományokkal, de ő csakhamar elárulá a történetet, s most azoknak gyalázattal kellett megpecsételt seggüket mutatni.